

indtil 4 år den, der gør sig skyldig i skattesvig af særlig grov karakter, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1. På samme måde straffes den, der gør sig skyldig i indsmugling af særlig grov karakter, jf. toldlovens § 73, stk. 2, smh. med stk. 1, eller den, der gør sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af toldlovens § 73, stk. 3.

Bestemmelsen omfatter ikke kun forhold, der medfører straf, som går ud over skattekontrollovens og toldlovens strafmaksima på 2 års fængsel, men også forhold under disse strafmaksima, når forholdet i det enkelte tilfælde skønnes at være så groft, at reaktionen bør give sig udtryk ved at henføre forholdet under straffeloven.

Indsættelsen af en bestemmelse om skattesvig og indsmugling af særlig grov karakter i straffeloven havde til formål at fremhæve paralleliteten mellem disse og andre alvorlige forbrydelser. Straffebestemmelsen var et led i en tilsigtet skærpelse af sanktionerne for skattesvig og indsmugling og antoges at ville øge straffebestemmelsernes præventive virkning, jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg A, sp. 235-236.

Som det fremgår, er det kun skattesvig og indsmugling, der kan rammes af den særlige strafforhøjelsesmulighed. Andre former for svig på det fiskale område, f.eks. svig med hensyn til unddragelse af eller uberettiget refusion af moms, er ikke omfattet. Det indebærer, at der i dag ikke er parallelitet mellem strafferammerne for grov skattesvig og grov moms-svig, idet moms-svig af særlig grov karakter maksimalt kan straffes med fængsel indtil 2 år, jf. momslovens § 81, stk. 3, medmindre omstændighederne i det enkelte tilfælde giver grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 279 om bedrageri.

Spørgsmålet om at indføre en straffebestemmelse, der omfatter grove afgiftsunddragelser, blev også overvejet under Folketingets behandling af lovforslaget om straf for skattesvig og indsmugling af særlig grov karakter, jf. Folketingstidende 1971-72, sp. 466 og 1416 ff., samt tillæg B, sp. 435. Resultatet af disse overvejelser blev, at justitsministeren den 1. august 1973 nedsatte en arbejdsgruppe, der bl.a. fik til opgave at undersøge mulighederne for at udforme et sæt regler, der kunne anvendes som fælles straffehjemmel for overtrædelse af skatte-, afgifts- og tilskudslove.

Arbejdsgruppen afgav i maj 1981 betænkning nr. 932 om straffebestemmelser i skatte-, afgifts- og tilskudslovgivningen. I betænkningen blev der bl.a. stillet forslag om en ny straffelovsbestemmelse, der indelbar, at der for de groveste overtrædelser af afgiftslovgivningen og EF-lovgivningen indførtes bestemmelser svarende til den gældende § 289. Betænkningen har ikke ført til lovgivningsinitiativer.

2.1.2. Efter straffelovens § 93, stk. 2, 2. pkt., er *forældelsesfristen* i intet tilfælde mindre end 5 år for strafansvar for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb. Bestemmelsen indebærer bl.a., at strafansvar for momsunddragelser, f.eks. udeholdelse af afgiftspligtig omsætning i forbindelse med en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret, forældes efter 5 år.

Strafansvar for lignende overtrædelser af skattelovgivning, f.eks. afgivelse af urigtige oplysninger til brug ved afgørelse om skatteansættelse eller skattepligt med forsæt til at unddrage det offentlige skat, forældes efter straffelovens § 93, stk. 3, først efter 10 år. Det samme gælder overtrædelser, der henføres under straffelovens § 289, 1. pkt.

Den 5-årige forældelsesfrist for overtrædelse af told- og afgiftslovgivningen, jf. straffelovens § 93, stk. 2, 2. pkt., blev indført ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 om ændringer i borgerlig straffelov. Den 10-årige forældelsesfrist for skattesvig, jf. straffelovens § 93, stk. 3, blev indført sammen med den særlige strafudmålingsbestemmelse i straffelovens § 289, jf. lov nr. 550 af 22. december 1971. At skattesvig blev undergivet en længere forældelsesfrist end overtrædelser af told- og afgiftslovgivningen havde bl.a. baggrund i praktiske erfaringer med skatteundragelsessager. Det var således almindeligt forekommende, at større skatteundragelsessager omfattede forhold, der var mere end 5 år gamle. En forældelsesfrist på 5 år ville derfor betyde en væsentlig svækkelse af retshåndhævelsen på området, mens man fandt det forsvarligt at fastsætte en forældelsesfrist på 10 år, selv om en del af sagerne ville være forældede også med en sådan forældelsesfrist, jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg A, sp. 233-235.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 2.1.1., er det i dag kun skattesvig og indsmugling, der er omfattet af den særlige strafforhøjelsesbestemmelse i straffelovens § 289. Der er således ikke parallelitet mellem strafferammerne for grov skattesvig og grov moms-svig, idet moms-svig af særlig grov karakter maksimalt kan straffes med fængsel indtil 2 år, jf. momslovens § 81, stk. 3, medmindre omstændighederne i det enkelte tilfælde giver grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 279 om bedrageri.

Endvidere gælder der forskellige forældelsesfrister på disse områder, idet strafansvar for momsunddragelse i almindelighed forældes efter 5 år, mens straf-